

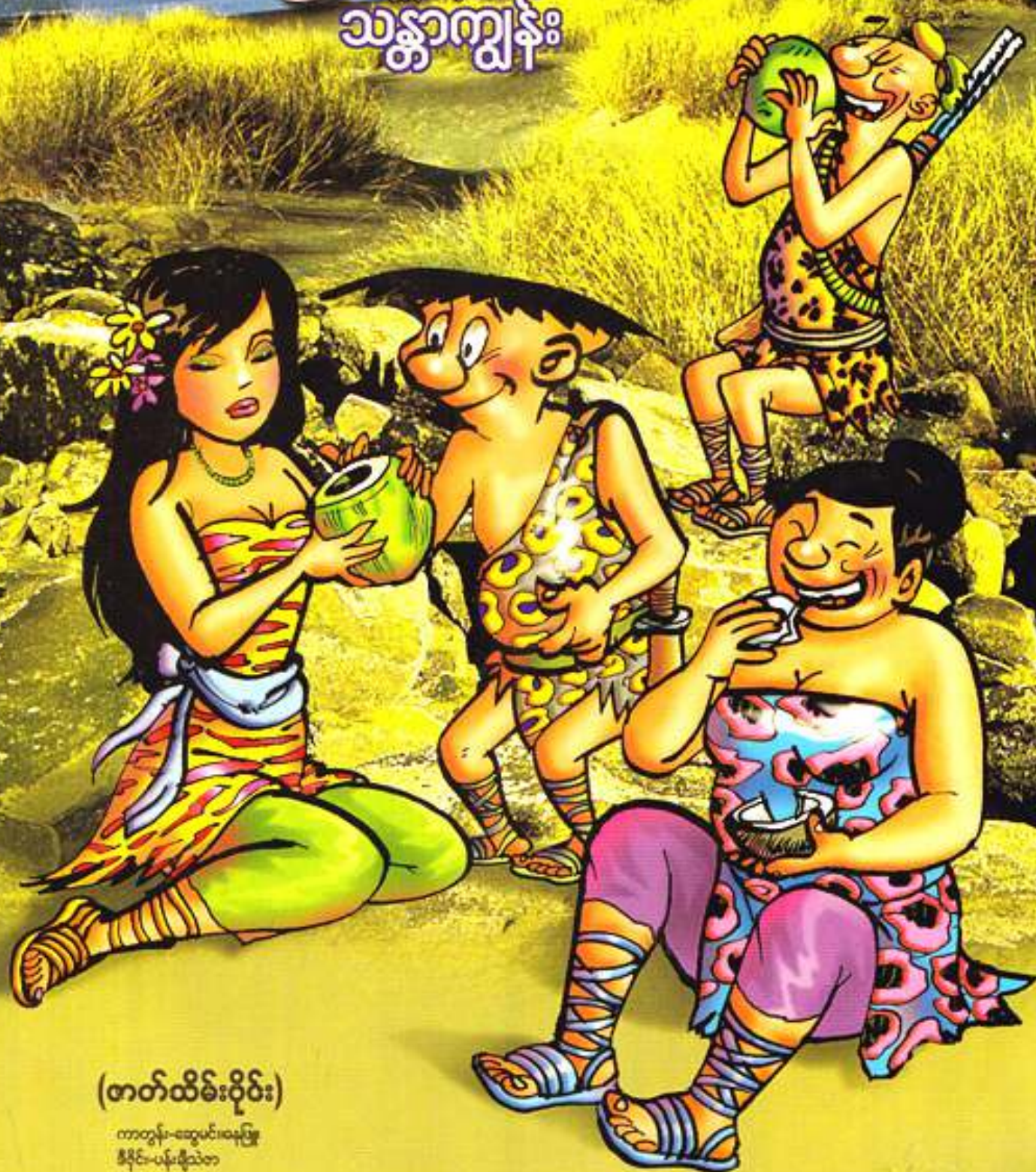
၆ အ ၁ င် မြိုင် ၀ ၁ ၆ ၀

စက္ကူ၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ စာရုပ်ဖော်

ဆွေမင်းစနုပြု

မြိုင်ရာဇာ

ကျွန်ုပ်နှင့်
သန္တာကျွန်း

(တတ်ထိမ်းပိုင်း)

ကာတွန်း-ဆွေမင်းစနုပြု
နိဒါန်း-ပန်းသီသံဇာ

တစ်နေရာတွင် သံသောင်ပျော့ပျော့၌
ခြေရာများတွေ့ရ၏..

ယောက်ျားခြေရာဗျို့..ဟုတ်ပြီ..
အဲဒါ..စောကြီးဖိနပ်ရပ်..ဆရာတွတ်
လုပ်ပေးထားတဲ့ ရော်ဘာဖိနပ်..

ဟာ..ဒါက..ဒါက..ဘာ
ခြေရာကြီးလဲ..ဆရာတွတ်
ကြည့်ပါဦး..

ကျွန်ုပ်လည်း ဗိုက်ကလေးပြောကြည့်လိုက်ရား..ယင်း
ခြေရာကြီးကိုမြင်၍ အလွန်အမင်း အံ့သြသွားပြီး
ပြောက်လန့်တကြားလည်းဖြစ်သွားရ၏..

ခြေရာကြီးကားကြီးမားလှသည်..သာမန်လူခြေရာထက်
နှစ်ဆရှိမည်..စောတင်မောင်၏ ခြေရာနှင့် ယှဉ်လျက်
ခြေရာကြီးများ..

လူ..လူခြေရာမဟုတ်ဘူးဗျ..
 မျောက်ငြိုးလား..နှင်း..နှင်းလူလား
 လူဝံငြိုးလား..

အေးကွ..ခဉ်းစား
 ခရာပဲ..မျောက်ခြေရာ
 လိုတော့မဟုတ်ဘူး..လူ
 ခြေရာပဲ..

အငြိုးငြိုး..ဒီလူဟာ ခြေရာအတိုင်းဆိုရင်
 အရပ်ဆယ်ပေထက် မနိမ့်ဘူး

ဗျာ..ဆယ်ပေ
 ဒီဆို..လူဘီလူးငြိုး
 ပေါ့!

ဗိုက်ကလေးကားခြေရာပဲ..တွေ့ရသေးသည်..
 ပြောက်ရွံ့နေတော့၏..ကျွန်ုပ်လည်းခြေရာကို
 ကြည့်ပြီးရင်ထိတ်နေသည်...

ဆ..ဆတွတ်...ပြန်ရအောင်လေ
 မှောင်တော့မယ်..

ဗိုက်ကလေးကားဘေးဘီဝံယာကြည်ရင်း
 တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေ၏..

ဆက်လိုက်မယ်
 လေကွယ်

ဟင်..မလိုက်ဘူးဆတွတ်
နောက်..နောက်မှ..လူစုပြီး
လိုက်..လိုက်

ဟင်..ဒါထက်..မင်းစောစောကပြောတော့
မင်းသူငယ်ချင်းအသက်ကိုအသက်ခွန်ပြီး
ကယ်မယ်ဆို...

ဒိုး..ဒေဒီတုန်းကခြေရာကြီးမှ
မတွေ့သေးတာ..ဆရာတွတ်ရယ်...

ဗိုက်ကလေးကားချွေးသီးချွေးပေါက်
များပင်ကျနေချေရာ..ကျွန်ုပ်လည်း..သင်းကို
ညှာတာသည်အနေနှင့်ရှေ့ဆက်မလိုက်တော့ဘဲ
လှိုက်ဂူသို့သာပြန်ခဲ့ချေပြီတမဲ့..

လှိုက်ပူတွင်းအဝင် သင်းတို့က
မျှော်လင့်တကြီး မေးကြ၏...

ကိုကိုတွတ်
ဘာတွေ့ခဲ့လဲဟင်

ကျွန်ုပ်ကမပြေ... ဗိုက်ကလေးကသာ ဤခြေရာကြီး
အကြောင်းဖွဲ့ နှံ့ပြောနေချေရာ မသေးမျှင်တို့
လူသိုက်မှာ အထူးပင် ကြောက်ရွံ့ကြပြီး နေ
စရာပင်မရှိဖြစ်နေရပါချိမ့်..

ဒါတောင် အကောင်အထည် မမြင်ရသေး။
ခြေရာ အဆင့်မှာပင် ဤမျှ ကြောက်ရွံ့နေ
ကြပါမူ အကောင်အဖြစ်တွေပါက
မည်သို့ သဘောရှိမည်နည်း...

လိပ်ပြာလွင့်ကုန်မည်လော မပြောတတ်နိုင်..

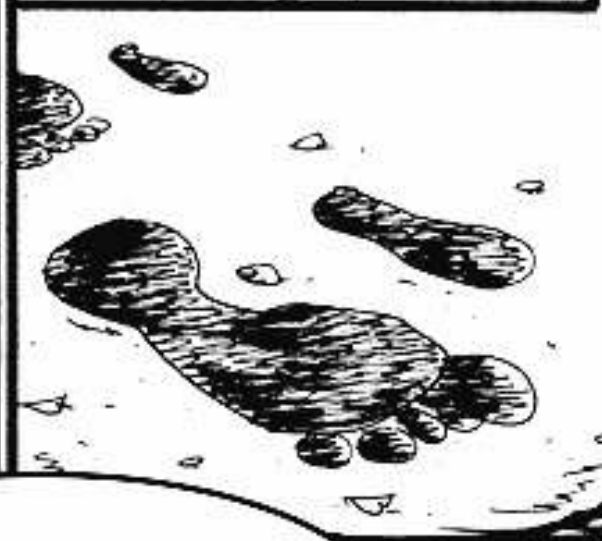

တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ ကင်းစောင့်အိပ်ကြာ၏။

နံနက်စင်းသော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
ခြေရာကြီးကို သွားကြည့်ကြသည်။
ခြေရာကြီးကားရှိနေဆဲ...။

အတီး၊ အာနီးနှင့်မသေးမျှင်ကား
ခြေရာကြီးကိုကြည့်ပြီး ပြောက်ရွံ့နေ
ကြ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဟန်ကိုယ်ဖို့
ထိန်းရင်း...

ကိုင်း... ပြောက်မနေနဲ့... စောတင်မောင်
ကိစ္စကရှိသေးတယ်... လာ... တောနင်း
ရှာရအောင်...

ဟင်... ရှာ... ရှာမယ်ဟုတ်လား
ရှာမနေပါနဲ့ကိုကိုတွတ်ရယ်
ပြန်ကြာရအောင်

ဟ... မင်းဘယ်လို
ပြောလိုက်တာလဲမျှင်
ဘဝတူတွေကို
အန္တရာယ်နဲ့ကြုံတွေ့
ခိုက်မှာ... လိုက်မကယ်လို့
ဖြစ်မလားကွ... ဒါဖြင့်
မင်းနေနဲ့...

ဟင်..ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းမနေခဲ့
ရဲဘူး..တော်ငြာက..ခြေရာငြီးက
စောတင်မောင်လို့မျိုးကြုံ..ကြုံ..

သို့ဖြင့်..ကျွန်ုပ်တို့လည်းခြေရာခံလိုက်ခဲ့ကြသည်..
ခြေရာကားသံသောင်ပြင်ပေါ်တွင်သာထင်ကျန်ရစ်၏..
တောတွင်းဝင်သည်နှင့်ခြေရာမထင်တော့။
တောတွင်းဝင်၍ ဂူကြို၊ ဂူငြား၊ ကျောက်ဆောင်
ကြို၊ ကျောက်ဆောင်ငြား၊ လှို့မြောင်ချောက်ငြား၊
ကျွန်ုပ်တို့ပင်ပန်းတကြီးရှာခဲ့သည်..
စောတင်မောင်ကိုကား၊ အာရိုပ်အာရောင်မျှပင်
မတွေ့..

အခု

ကျွန်ုပ်က...ဘယ်နေရာ ဘယ်အကွေ့တွင်များ
ခြေပြတ် လက်ပြတ် သွေးသံရဲရဲတွေ့ရမည်နည်းဟု
စိုးရွံ့ထိတ်လန့်နေပါတော့၏..

အချိန်သာစောင်းသွားသည် အရိပ်အရောင်မျှမတွေ့..ဘယ်အထိများရောက်သွား
ပြာသလဲ..ကျွန်းအတွင်းပိုင်း အတော်ပင်ပျံ့နှံ့သွားတော့၏..

ကျွန်ုပ်တို့လည်းတစ်နေရာ
တွင်ထိုင်ပြီး အပန်းဖြေ
နေကြ၏..

ထိုခဉ် ထူးဆန်းသော အသံကိုကြားရ၏..

အဝပထမတော့ခပ်သဲ့သဲ့..နောက်
ကျယ်လာသည်..

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်
ပြာညိုမိပြာနီ..မျက်လုံးများဝိုင်းခက်လာ
ပြာသည်..

ဗုံဟုတ်လား
ဘာဗုံလဲ

ဗုံ..ဗုံ..ဗုံ
တီးသံ
ကိုကိုတွတ်

အို..လူရိုင်းတွေက..ဗုံတီးကြာ
သမျှ..ယဇ်ပူဇော်ကာနီးဆို
ဗုံတီးပြီးကပြာ..ခုန်ပြာတာ..

ဟေ့..ဒါဆို..စောတင်မောင်
ကို..သူတို့ယဇ်ပူဇော်
ပြာမှာပေါ့

ဟုတ်မယ်
ဆရာတွတ်
ဒုက္ခပဲ..

ဟာ..ဒါဆို..ကျွန်ုပ်တို့ အမြန်ကယ်မှ
ဖြစ်မယ်..

ဟမ်..ဘယ်ဖြစ်မလဲဆရာထွတ်
ကျွန်တော်တို့က လူနည်းစု
သူတို့က လူများစု
တော်ငြာ ကျွန်ုပ်တို့ပါ
ယပ်ပူဇော်ခံနေရ
မှာပေါ့

ဟုတ်တယ်...ကိုကိုထွတ်..လာ..လာ
ပြန်ငြာရအောင်..မျှင်..ပြောက်တယ်
ပြောက်တယ်

ကျွန်ုပ်ကား ဝေခွဲမရ..။ကျွန်ုပ်၏
မိတ်ဆွေငြီး ဇနီးတင်မောင်ကို
သွားရောက်ကယ်ဆယ်
လိုလှသော်လည်း
သူတို့က..ပြောက်ရုံ
နေငြာချေရာ..
လွန်စွာမှ အကြပ်
ရိုက်နေတော့၏..

ကျွန်ုပ်ဘက်၌မရှိ..မိုက်ကလေး
ကအခအားလုံးလှိုက်လှ
ဆီသို့သာပြန်ချင်နေပြန်ရော
ကျွန်ုပ်မှာအများသဘောသို့
မလွန်ဆန်သာ..ထိုစဉ်..

ဟော..ဟော..မုံသံတွေ
နီးလာပြီ..ပြေးမယ်ဗျို့
ကျွန်တို့တော့ပြေးပြီ..

ဟုတ်ပ..မုံတီးသံကား ကျယ်လောင်လာပါတကား
သင်းတို့ပြေးကြသည်။ကျွန်ုပ်လည်းအားမတန် မာန်
လျှော့ကာ အပြေးကလေးလှိုက်ခဲ့ရတော့သည်
တကား..

ချုံတိုးသည်။ ကျောက်သားပြင်ပေါ်လဲကျ
 ငြာသည်။ ခုန်ချငြာသည်။ ဆူးဇရစ် ချုံနွယ်တို့
 ရစ်ပတ်မိသောအခါ... သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကျသည်..

တံ တံ တံ

ဗုံသံကားပို၍ ပို၍ ကပ်လာသယောင်
 ပြေးရင်း၊ ရွားရင်းသောင်ပြင်ပြန်
 ရောက်လာသည်..

ယင်းမှ လှိုက်ဂူတွင်း အူယား ဟားယားပြေးဝင်
 ခဲ့၏။ လှိုက်ဂူထဲကျ အမောဆို့နေချေပြီ။
 ဗုံသံကား သေချာနားစိုက်ထောင်ပါက
 သံသ့စေးကြားနေရပါသေး..

သို့ဖြင့် ဖိုးချုပ်
လာသည်..

ကညင်ဆီမီးခွက်အောက်တွင် အားလုံး၏မျက်နှာကား
ဖီးရွက်သာသာ။ သို့ဖြင့်ချောက်ချားဖွယ်ရာညကို
ဖြတ်သန်းရသည်..

ဖိုးချုပ်၍ အသံဗလံများ ဆိတ်ငြိမ်သွားသည်တွင်
ဗုံသံကား တိုးရာမှ ကျယ်လာသည်။

ဟော..ဗုံသံတွေ တဖြည်းဖြည်း
နီးလာပြီ..

အခန်း (၁၆)

လူတိုလူကြီး

တောအုပ်ထဲက... သွားခနဲပေါ်ထွက်လာသည်က
ကျွန်းသား အရိုင်းအခိုင်းများတည်း။ ငှက်တောင်
များကို ခေါင်းထွင်ခိုက်ထားပြာ၏။ ထုံးဖြူ
များနှင့်လည်း မျက်နှာနှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို
ကျားထားသေးသည်။ အကျီ တုံးလုံးများ။
ခါးထွင်အချွန်များပါသော... တိရစ္ဆာန်သားရေကို
အရှက်လုံ့ရှိသာ ဝတ်ထားသေး၏..

လူအုပ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လှိုက်လှေ့သို့ ရောက်ချေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ကား
ပြာက်သေ သေနေပြာသည်။ ခေါင်းဆောင်ကား အော်ပြော၏..

ဟေ... အပြစ်သွက်စင်
အပြစ်သွက်စင်

သူတို့လူရိုင်းစကားကို ကျွန်ုပ်တို့
နားမလည်။

ဆရာထွတ်
ဘာများလဲဗျ..အပြစ်
ထွက်ခင်ဆိုတာ..

ကျွန်ုပ်တို့က..ယင်း၏အမိန့်ကိုနားမလည်သဖြင့်
ငေးဝိုင်းနေချေရာ လူရိုင်းတချို့က ကပ်လာပြီး
ဂျပင်သို့တွန်းထိုးထုတ်ကြ၏..

ကျွန်ုပ်တို့ဂျပင်သို့ရောက်သော် သေချာကွဲပြားစွာ
မြင်ရချေပြီ..လူပျိုကြီးစောတင်မောင်ကားလူဆိုးများ
၏အလယ်တွင် လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ခံထားရ၏..

စောတင်မောင်ကားကျွန်ုပ်ကို အားကိုးတကြီးမော့ကြည့်
နေရှာ၏..အကူအညီတောင်းခံနေသယောင်ယောင်။
ကျွန်ုပ်သည်ပင် အကျည်းသားဖြစ်ပြီမို့ ဘာမျှမတတ်နိုင်။

ပစ်ဖြတ် ပစ်ဖြတ်

ပစ္စုဒ္ဓေ
ကုဗ္ဗိ

လူရှိုင်းအုပ်ကြီးက ဘာတွေအော်နေသည်
မသိ..မိုးထက်ပျံ့စမန်းအော်ဟစ်နေ၏။
မသေးမျှင်ကား ဘုရားစာကို
အပေါက်အလမ်းမတည်ရွတ်နေ
ရှာ၏..

အတီးနှင့်အာနီးကား ဆောက်တည်ရာ
မရ..။ ရူးသွပ်ပေစမန်း။ ကျွန်ုပ်နှင့်ဖိုက်ကလေး
ကား ဟန်ကိုယ်ဖိုရပ်ရင်း အပြာ
ထုတ်နေ ရ၏..

လူရှိုင်းခေါင်းဆောင်က
တောအုပ်ဘက်ပျည်ကာ..အော်
လိုက်၏..

ယခက
ယခက
လမ်းစာ
လမ်းစာ

ကျွန်ုပ်တို့လည်းတောအုပ်ဘက်လှည့်နေရရာ..
 တောအုပ်တွင်းမှထွက်လာသော အကောင်ကြီးကို
 မြင်သည်နှင့် လိပ်ပြာပွင့်ခင်မတတ်ကြောက်ရွံ့
 သွားရပြီကော..
 ယင်းကားခန့်မှန်းခြေ ဆယ်ပေ
 ခန့်အရပ်မြင့်သည်ဘီလူးကြီး
 ပေတည်း..။

မသေးမျှင်ကားလူဘီလူးကြီးကို
 မြင်လျှင် တကပ်တကပ်တက်တော့၏..
 အတီးနှင့်အာနိုးကားကျွန်ုပ်ကို
 ဖက်၏..ဗိုက်ကလေးကားဖက်
 ခရာမရှိသဖြင့် လူရိုင်း
 တစ်ယောက်၏ ခါးကိုယောင်ပြီး ဖက်ချေရာ..

ယင်းလူရိုင်း၏ လက်ပြန်ရိုက်ချက်မိသ
 ဖြင့် မြေပြင်ပေါ်ပုံလျက်သားလဲ၏..

ချွေရာကြီးများကား သံ
သောင်ပြင်ပေါ်တွင်နှစ်ခန့်
နှစ်ခန့်ထင်ကျန်၏။ ကျွန်ုပ်
တို့တွေရှိခဲ့သောစောတင်မောင်
ကိုသယ်ဆောင်သွားသည့်
ချွေရာရှင်ကြီးကား
ဤလူ့ဘီလူးကြီးပင်တည်း...

လူ့ဘီလူးကြီးကားတစ်လှမ်းချင်းတစ်လှမ်းချင်း
လျှောက်လာရာ...သံသောင်ပြင်ပေါ်ခြေချသကား
တဘုံးဘုံးနှင့် ခည်းချက်မှန်ခွာကျ၏..

လူ့ဘီလူးကြီးသည် မဟာပထဝီ မြေကြီးကိုတိုက်ခိုက်
တိုက်ခိုက်...ဆောင်နင်းရင်း ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာ လျှောက်

လာ၏..

